

Tisztelt ünneplő közönség!

Azért jöttünk ma össze, hogy közösen gondoljuk végig, mit köszönhetünk az államalapító Szent István királynak, illetve, hogy milyen kötelezettségeink származnak mindebből.

Az államalapítás attól lett maradandó tett, hogy a lényege az értékrend alapítás volt. Értékrend nélkül nincs összetartó állam, olyan, amelyben tudják a nemzet tagjai, hogy mi a rend, és mi az érték.

A magyarok történelmét, annak kezdetét nem lehet egy naphoz kötni. A történelem egy kontinuitás, ezért érdemes visszatekinteni István szüleire, nevezetesen apjára, Géza fejedelemre, aki minden bizonnyal már korábban felismerte, hogy a magyarok megmaradása Európában csak akkor lehetséges, ha alkalmazkodunk az európai környezethez, a korábbi háborús portyázó életmódot fölváltva új

szövetségeket, új barátságokat kötünk a kontinensen.

Bizonyára sokan olvasták Szabó Magda „Az a szép fényes nap” című történelmi drámáját, amely 994-ben Esztergomban játszódik, az akkor húsz év körüli István megkeresztelése előtti napon. Apa és fiú nem kisebb döntés előtt állnak, minthogy a magyar törzsekből a kereszténység felvételével, egységes államot hozzanak létre. Szabó Magda ábrázolásában, Géza fejedelem inkább politikai előrelátásból vállalná a kereszténység felvételét, míg István ezt már nem politikai megfontolásból, hanem meggyőződésből tenné, vállalva, hogy egész uralkodása a fennmaradásért folytatott harcról és az azért hozott áldozatokról szól.

Fiának, Imre hercegnek megírt intelmeiben és az első törvénykönyvekben letette az alapköveket egy új állam megerősítéséhez, ám Imre herceg váratlan halálával álmai szertefoszlanak.

látszottak. Az utód nélkül maradt István király után nem az építkezés, hanem viharos évtizedek, a koronáért folytatott harcok ideje következett. A régi és az új rend küzdelme volt ez, azonban 1083-ban I. László király uralkodása alatt elérkezett egy nyugvópont. Ma ezt nemzeti minimumnak is hívhatnánk, ez alapján sor kerülhetett az első magyarországi szentté avatásokra. Így halála után 45 évvel, 1083 augusztus 20-án szentté avatták államalapító királyunkat.

Amikor őt ünnepeljük, akkor valójában azt ünnepeljük, hogy uralkodása alatt elvégezte az államegyesítés, egyházszervezés és törvényhozás hatalmas munkáját. Államot alapított, aminek köszönhetően mi itt vagyunk, Magyarországgként, magyarokként, váciakként, a nagy közösség tagjaiként. Különbéle utakon, különbéle sorsokkal, más-más elkötelezettséggel érkezünk meg a mába, de a magyar sors ott van

bennünk, a sejtjeinkben, a gestusainkban, a hitünkben, a reményeinkben.

A tanítás az számunkra, hogy a világ folyamatosan változik, ezért egy népnek a múltból tanulva ugyan, de mindig ma kell meghozni a helyes döntést, soha nem látott helyzetekben is. A mindenkori politikusoknak hatalmas a felelőssége, hogyan szűrik át magukon a múlt tapasztalatait, és hogyan formálják országos és helyi szinten a jelent és a jövőt.

Ahhoz, hogy jobbá tegyük az országunkat és a városunkat, hogy boldogabb legyen az életünk, minden korban, így ma is, szükség van társadalmi konszenzusra, egy nemzeti minimumra, amelyet mindenki elfogad, és kötelezőnek tart a maga számára, mert ez adja az erőt minden közösségben.

Az elmúlt éveket számtalan, tőlünk súlyos esemény árnyékolta be. Néhány száz

kilométerre az országunktól két és fél éve tartó háború dúl, világjárványt, gazdasági válságot éltünk és élünk át, és egyelőre nem látjuk, hogy további lejtmenet, vagy felemelkedés vár ránk a következő években.

A mi feladatunk elsősorban az volt, és ma is az, hogy városi szinten helytálljunk a nehézségek közepette. Megtartsuk a város értékeit, a város rendjét, és a mélyülő gazdasági válságban kezet nyújtsunk a rászorulóknak, segítsük a családokat, bővítsük a szociális támogatásainkat.

A júniusi választási eredmények azt mutatták, hogy a sikeres politika egy városban sokszor nem más, mint a szorgalmas, felelősséggel végzett napi munka. Nem elfelejtve, hogy amit a városért teszünk, azt a hazáért is tesszük.

Sok erőt ad az új kihívásokhoz, hogy a közélet iránt érdeklődő váciak minden

korábbi támogatásnál nagyobb tömegben álltak ki mögöttünk.

Ma már szilárd alapokra építkezünk, és folytatjuk tovább városfejlesztő munkánkat. Nem megismételni szeretnénk az elmúlt öt évet, hanem meghaladni. Városbarát önkormányzatot, a sport- és a művészetek támogatását, megújuló úthálózatot, tiszta levegőt, a lakosság életkörülményeinek védelmét, békességet és biztonságot ígértünk, és ezekért a célokért dolgozunk tovább.

És ha a vállalásainkról beszélek, szeretnék néhány szót ejteni a buszpályaudvar melletti Szent István tér felújításáról, amelynek ígérete épp itt, ezen a helyen hangzott el négy évvel ezelőtt. A tér állapota valóban tarthatatlan volt. Azt, hogy mit kell tenni a föld fölött, tudtuk, viszont, a megfelelő dokumentálás híján rengeteg nem várt nehézséggel szembesültünk a felszín alatti munkák során. A tervezést újratervezés követte, és

végül az egész teret fel kellett bontani. Ez városi szinten fontos döntés volt, hiszen a felszín alatti és fölötti teljes rekonstrukció jelentősen megemelte a költségeket. De mi úgy döntöttünk, hogy elvégezzük a munkát.

A tér mára teljesen megújult, és a váciak véleményét figyelembe véve, magán hordozza a város XX. századi történelmének lenyomatát, ugyanakkor korszerű közösségi, találkozási ponttá alakult. Ez a mi tisztelgésünk Szent István hagyatéka előtt, a választók előtt, a város előtt. Az otthonunk előtt.

Jól esik kimondani, hogy van otthonunk, hogy ezt a Duna menti, az Alföld és a Börzsöny találkozásánál fekvő természeti csodát, ahol élünk, a magunk otthonának mondhatjuk. Nekünk itt kell békességet, biztonságot, és minél több új, maradandó értéket teremtenünk, együttműködve a város vezetésének és a város polgárainak. Ezen ünnepi alkalommal

ígérem önöknek, hogy a következő öt évben folytatni fogjuk a megkezdett munkát. Bátorsággal, a megoldásokra törekedve, de nehézségeket nem elhallgatva kívánunk dolgozni - a legszélesebb egyetértésben, a város érdekében, a közös otthonunkért.

Megköszönve erőt adó támogatásukat és bizalmukat, mindannyiuknak szép ünnepet kívánok! Köszönöm, hogy meghallgattak!